

Folketinget gjort Indrømmelser, men gaar man derimod til en Toldlov, som giver mindre Beskyttelse, er det sandelig Landstinget, som gør Indrømmelser, og dette sidste er, saa vidt jeg har kunnet se og faa ud af det, Tilfældet her. Jeg dømmer ikke saa meget efter de Tal, som kunne drages frem fra forskellige Sider, jeg prøver altid at veje Spørgsmaal af denne Art paa den Maade, at jeg spørger, om de Folk, som ere virkelig interesserede i Sagen, og som tilmed mer eller mindre lide under de Mangler og U hensigtsmæssigheder, som findes i vor Toldlov, om de ønske at faa den Toldlov igennem, som Landstinget i Øjeblikket er blevet staaende ved, eller ville foretrække at blive ved den gamle, og jeg har nu ved at gøre det Spørgsmaal faaet et bestemt Indtryk af, at de interesserede Parter i og for sig hellere ville blive ved den gamle. Jeg tror, at det er det bedste Barometer til at vise, at den Toldlov, som nu er sendt ned til os fra Landstinget, i det hele og store er en Indrømmelse til Folketinget. Og der er saa meget mere Grund til at lægge Vægt paa dette, som jeg med en vis Tilfredsstillelse noterede mig, at den sidste ærede Taler søgte efter en Industristatistik, fordi han — saaledes forstod jeg ham da — syntes at have faaet nogen Tvivl i Retning af, at de Betragtninger med Hensyn til Beskyttelsens Urimelighed, som han tidligere havde været hildet i, dog maaske kunde være fejle. Der laa i alle Tilfælde noget i den Retning i hans Ord. Naar jeg nu mener, at Landstinget i det væsentlige har gjort Indrømmelser og saa store Indrømmelser, som kunne forsvares, saa mener jeg det, fordi jeg ikke kan dele den Opfattelse, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) gjorde sig til Talsmand for, at vort Fædreland vilde være reddet, hvis Folketingets Betragtning af Toldspørgsmaalet kunde faa sit Udtryk i en Lov, som gik i stærk frihandlerisk Retning, hvilket, som han siger, er Folketingets Ønske . . . . . (Neergaard: Nej, det var lige det modsatte). . . . Det ærede Medlem sagde, at hvis vi fik en Toldlov, og hvis denne gav disse Indrømmelser, disse smaa Indrømmelser til Folketingets Ønsker, som der nu her er Tale om at kunne naa, vilde det have større Betydning for vore trykkede Erhverv end de store Skattelove. Anderledes kunde det ikke forstaaes. (Neergaard: Ja, det var Meningen). Og hvis han fik mere end det, hvis han kunde naa en Toldlov, der var et Udtryk for Folketingets og særlig for hans Mening med

Hensyn til denne Sag, maatte det jo være saa meget mere, at man virkelig godt kan bruge det Udtryk, at saa maatte Fædrelandets Trængsel være forbi. Jeg kan ikke faa andet ud af det, og Tidenden skal nok vise, at jeg har Ret. Den Anskuelse deler jeg, som sagt, ikke. Jeg kan over for dette Spørgsmaal ikke lade være at se hen til, hvad der foregaar rundt omkring i Verden. Naar jeg staar over for det, at Landstinget vil række sin Haand til en Forandring af den nuværende Toldlov, der formindsker den Beskyttelse, vi for Tiden have, kan jeg ikke andet end sige, at det er i og for sig et Overmaal af Imødekommen fra Landstingets Side; thi vi have jo set, at Landstinget har hævdet den modsatte Opfattelse i en lang Række af Aar, saa længe som jeg har taget Del i Politik, og i alle disse Aar har Landstinget samtidig kunnet pege paa, at man rundt i den øvrige Verden er gaaet over i det Spor, som Landstinget har ønsket, at vi skulde komme ind i. Landstinget kunde derfor med Rette stille sig afvisende, og støtte sig paa, at hvad det bestandig har anset for det rette, ser man lyst i Kuld og Køn rundt omkring i saa at sige alle Verdens Lande i større eller mindre Grad, og det ikke blot, naar vi se hen til Industrilande, men ogsaa naar vi se hen til agerdyrkende Lande. Netop i disse Lande, f. Eks. i det store, i overvejende Grad agerdyrkende Amerika, er man gaaet videre og videre i beskyttelsesvenlig Retning. Endnu for 20 Aar siden vare Frihandelsdoktrinerne i meget høj Kurs i Amerika. Man stredes derom paa samme Maade, som vi strides derom; begge Partier havde sine Fortalere, men i de sidste Aar, i de Aar, hvori vi have behandlet Sagen, har Beskyttelsen faaet større og større Magt derovre, og under den Beskyttelse, som man derovre har inaugureret, have vi i hvert Tilfælde set, at det ikke helt slaar til, naar Frihandelsmændene have sagt, at al Industri, der vokser op under en Beskyttelse, er en kunstig Industri, som ikke har nogen naturlig Basis og som i alle Tilfælde ikke kan optage Konkurrencen paa Verdensmarkedet. Jeg har ikke kunnet se andet, end at den Industri, der er vokset opovre i Amerika, ikke blot har gjort Amerika i en sjælden Grad uafhængig over for hele den øvrige Verden, men den har tillige ført med sig, at Amerika har kunnet optage Konkurrencen ogsaa paa Industriens Omraade rundt omkring baade i de andre Verdensdele og ogsaa her i hele Evropa, og samtidig har den ført til, at Amerika over for det ret store Spørgsmaal om For-